

Ф. ПОЛ ДОХОДНА ПРОФЕСИЈА

Превод от англиски: [Неизвестен], —

chitanka.info

Еlegantният господин влезе в хола на хотел „Палас“ в Чарлстон.
— Мога ли да получа една стая?
Рецепционистът се поклони дълбоко:
— Моля, господине, заедно с баня на III етаж!
— Добре, занесете ми багажа.

* * *

В събота някой похлопа на вратата на elegantния господин. Келнерът носеше сметката. Гостът погледна бележката, след това извади чековата си книжка, написа чек и го даде на келнера.

— Извинете, господине — каза келнерът, — получаваме сметките само в пари.

— За съжаление това е невъзможно! — отвърна учтиво гостът. — Във всеки случай касиерът може да попита банката и ще види, че чекът има покритие.

Чекът беше редовен и след пладне, когато мистър Вебс минаваше през хола, директорът на хотела се извини заради „неучтивостта на келнера“.

— Нищо, нищо — усмихна се мистър Вебс. — Тъй като съм за първи път във вашия хотел, това е съвсем естествено... Днес човек трябва да бъде предпазлив. Но исках да ви питам има ли тук някой първокласен бижутериен магазин?

— Магазинът на бижутера Сандерс, намира се на ъгъла. Това е най-добрият бижутериен магазин.

— Благодаря.

* * *

Мистър Вебс внимателно преглеждаше пръстена.

— Колко струва? — попита той най-сетне.

— Две хиляди долара — отвърна бижутерът Сандерс. — Брилянтът има 24 карата и е съвършено чист.

— Добре — каза мистър Вебс, — ще го купя.

Бижутерът се усмихна задоволено, но когато мистър Вебс извади чековата си книжка, престана да се усмихва.

— Извинете — каза той, — но досега не съм имал честта да ви познавам.

— За съжаление не нося пари в себе си. Ако искате, можете да се осведомите в моята банка.

— Вече е късно. В събота следобед банките са затворени.

— Тогава попитайте в моя хотел. Директорът ще ви каже...

Намръщен и недоверчив, бижутерът взе слушалката на телефона и малко по-късно, след кратък разговор, отново се усмихна.

— Добре, господине! Достатъчен ми е вашият чек. Извинете ме, моля ви се.

— Естествено... Вие ме виждате за пръв път, а днес човек трябва да бъде предпазлив.

С пръстен в джоба, изпроводен с усмивките на бижутера, Вебс излезе от магазина.

* * *

Половин час по-късно в бижутерийния магазин на господин Сандерс позвъни телефонът.

— Ало, кой е? Гренберг? Добър ден. Какво има? Предложили са ви един пръстен за 800 долара? Но защо ми съобщавате това? Какво? Четири карата, съвсем чист? Гренберг, драги мой Гренберг, това е моят пръстен! Задръжте крадеца! Излъгал ме е и ми е дал фалшив чек. Отишъл си е. Отивам веднага в полицията!

* * *

Полицията пристигна в момента, когато мистър Вебс прибираше багажа си.

— Вие сте купили от бижутера Сандерс бриляnten пръстен за 2000 долара, а след това сте го продали за 800 долара на бижутера Гренберг — каза строго полицейският инспектор.

— Вярно е! — отвърна мистър Вебс спокойно.

— А сте го платили с фалшив чек! — продължи инспекторът.

— Не! — започна да протестира Вебс. — Чекът има покритие! Питайте директора на хотела.

— А! Сигурно и него сте измамили. Как ще обясните това: купувате пръстен за 2000 долара и веднага след това го продавате за осемстотин?

— Това поне не е нещо чудно. Трябвах ми пари, а банките бяха затворени. Трябваше да пътувам бързо по работа.

— Ха-ха-ха!... — изсмя се полицейският инспектор. — Банките са затворени. Именно в това е вашият трик, измамнико! В името на закона вие сте арестуван.

Арестуваният спокойно взе шапката си.

— Хайде — каза той, — но ви обръщам внимание, че по-късно вас ще държа отговорни заради противозаконно лишаване от свобода и за вредите и загубите, които ще претърпя от работата си. А това е най-малко...

* * *

— Да! — каза адвокатът на своя клиент — бижутера Сандерс. — Вие сте сгрешили тогава, защото въз основа само на едно съмнение сте лишили човека от свобода. Както знаете, чекът е бил редовен и банката ви е изплатила сумата. Но мистър Вебс е останал три дни в затвора и е подал оплакване заради изгубеното време, искайки обезщетение от 10 000 долара. Освен това е поискал 10 000 долара за накърняване на честта му и съдът ви осъжда да заплатите общо 20 000 долара. За съжаление не успях нищо да сторя във ваша защита.

* * *

Един елегантен господин минаваше през хола на хотел „Палас“ в Лос Анджелис. Директорът се приближи до него, извинявайки се:

— Извинете, мистър Вебс. Станало е недоразумение. С удоволствие ще приемем вашия чек.

— Добре, добре! — потупа го по рамото Вебс. — Аз съм за пръв път във вашия хотел и това е съвсем естествено... Днес човек трябва да бъде предпазлив. Но кажете ми, имате ли в града някой първокласен бижутериен магазин? ...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.